Ч. 196. Четвер 16 (3) вересня 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи соймові.—Нарада спільних міністрів.— Угорска криза. — Туреччина і положенє в Греciї.

Соймова канцелярия розіслала ще в неділю послам запрошенє на перше засіданє сойму, яке відбуде ся завтра, в четвер, о 11-ій год. перед полуднем.

Дневний порядок першого засіданя (37. засіданя I. сесиї IX. периоду галицкого сойму) містить в собі 57 звітів краєвого Виділу, рефе- рованих послами: Онишкевичем, Пілятом, Домб- ским, Бернадзіковским і Кивелюком. Яко пер- шу точку поставлено звіт Виділу з урядових чинностий від 1 цьвітня 1908 до 1 липня 1909; 13 і 14 точку дневного порядку обіймає звіт з краєвого буджету на 1910 р. і замкненє рахунків краєвого фонду на 1908 р.; рентові оселї, патронат щадничих спілок і краєвий банк виповнюють 30, 31 і 32 точку; звітами в дорогових, зелїзничих, санїтарних і адміні- страцийних справах кінчить ся дневний порядок.

З Відня доносять: Вчера о 11 год. перед полуднем відбула ся під проводом міністра для справ заграничних ґр. Еренталя нарада спільних міністрів; взяли в нїй участь зі сторони Австриї президент кабінету бар. Бінерт і міністер фінансів др. Білїньский, зі сторони Угорщини президент міністрів Векерле, а відтак міністер війни Шенайх, спільний міністер скарбу Буріян і комендант маринарки Монтекукколї. Наради відбували ся над установленєм спільного буджету на 1910 р. Позаяк показало ся конечним, щоби фахові звітники розглянули ся в прелімінари і обмінялли поодинокі позициї, то наради перервано о 2 год. Слідуюче засіданє спільної ради міністрів відбуде ся в суботу перед полуднем.

Як доносять дальше, на сїй радї обговорювано справу анексиї Босни і Герцеґовини і справу конституциї для сих країв, а що найважнїйше то справу нових кредитів на армію і маринарку военну. Що до заплаченя Туреччинї відшкодованя за Босну і Герцеґовину, то розходить ся вже лиш о формальне затвердженє того видатку делеґациями. Важнїйша і далеко труднїйша есть справа нових кредитів войскових. Розходить ся головно о будову нових кораблїв, а на то треба буде звиш 200 мілїонів корон.

Один з найстарших і найважнїйший членів молодотурецкого комітету так представляє теперішне положенє в Туреччинї: Турецке правительство — каже він — вірить в справедливість держав і тому згодить ся на автономію Крети, коли розвязанє кретийского питаня не принесе шкоди народній чести Туреччини. Очивидно мусить бути признана еї верховна власть над сим островом. Найвідповіднїйшою булаб проте така автономія, яку має остров Самос. Чи через те змінилиб ся відносини між Грециєю а Туреччиною, се инше питанє. Грецня не має ніяких прав до Крети і Туреччина все буде стояла на тім становищи, що не допустить Грецию мішати ся в кретийску справу, хоч би не знати кілько майна і крови мала на се посьвятити. Лише тодї може прийти де порозуміня, коли Греция покине свої наміри що до Крети. Коли устане грецка аґітация в турецких вілєтах, тодї наступить зближенє між обома державами. Туреччина бажає горячо перевести внутрішні реформи і в тій цїли не хоче запускати ся у війну, але колиб еї змушено до сего, тодї не буде надумувати ся. Що до бойкоту, то він ще не устав, а то тому, що кретийска справа ще не полагоджена остаточно. В послїдних часах положенє поправило ся, отже се може вплинути на скоре покінченє бойкоту. Грецке населенє Туреччини все ще переховує у себе оружиє і муніцию, тож доки оно сего не заперестане, доси правительству буде тяжко при-

Крадіж в банку.

Американьска історня — Ф. Клеменса.

1.

В однім з найпослїднїйших шинків у східній части Ню-Йорку сидїло двох мужчин при малім столику в темнім кутї. Молодший з них, убраний з дрантивою якоюсь елеґантиєю, удавав джентльмена, заложивши навіть монокль в око, а старший в своїй синій, полотняній блюзї робив враженє робітника.

— Як кажу, інжинєре — шептав сей послїдний — я би сам взяв ся до інтересу, бо на що дїлити ся, коли можна все самому мати? Але годї, з касою не дам собі ради, мушу мати якогось фахового чоловіка.

— А нам — відповів тамтой другий — сказавши отверто, ніяково брати ся до таких річий. Небезпечність занадто велика. Як зловлять, то можна собі посидїти яких пять або шість лїт.

— Ба, то лиш смерть за дурно! — сказав той в блюзї і усьміхнув ся.

— Кількож гадаєте, Брукере, можна буде при тім заробити? — спитав інжинер по хвили задуманий.

— Кілько? — Ціле майно — відповів Брукер живо.

— А деж то?

— Хиба гадаєте, що я вам таки готове упхаю в руки? Нема дурних! Буде з вас, коли вам скажу, що як до чого, то можете й за одну ніч стати богачем хоч куди.

Інжинерови засьвітили ся его чорні очи. Призадуманий, почав собі крутити вуси. — Отверто сказавши — відозвав ся він звільна — я працював доси лиш в лекших фахах.

— Знаю — гра в карти, дурили, що будете женити ся — сказав на то Брукер згірдливо.

— А щож, чоловік мусить жити — відповів на то інжинер поважно. — Я був за молоду легкодушний і зійшов через то на пси — але Бог в небі знає найлїпше, що я би охотно став честним чоловіком, коби лиш знайшов якийсь спосіб вийти ся звідси і взяти ся до чогось доброго.

— Щоби знайти якийсь спосіб, потребуєте тепер лиш „так" сказати. — Чи умієте обходити ся з тресором?

— То умію. Але —

— Виджу вже по вас, що ви з тих мягких! Успокійте свою совість — тоті злодюги, до котрих я постановив навідати ся, суть досить богаті і тих кілька тисячів долярів не дуже їх заболять. Отже ще раз — чи хочете, чи нї?

— Лишіть менї пів години часу, нехай надумаю ся.

— Про мене, але анї мінути довше. Інтерес пильний, бо готов нас може ще хтось инший випередити.

Смайс або той „інжинер", як его називали в кругах злочинців після его первістного фаху, сидїв через цїлий час як статуа. Сперши задуману голову на ліву руку, рисував правою несьвідомо якісь фіґури і дивив ся заєдно в свою склянку та пускав дим з циґара колїсцятками перед себе. Брукер споглядав від часу до часу на годинник, що висїв перед ним на противній стїнї.

— Минуло! — відозвав ся він наконець і показав рукою на годинник. — Так чи нї?

— Так! — відповів Смайс рішучо. Плеснула рука в руку і добили торгу.

— А тепер послухайте — зачав Брукер шептати свому компанови до уха. — То розходить ся о новий банк для промислу і кредиту Вільзера, Мура і С-ки, отворений лише що чотири місяцї тому назад на Бродве, про котрий тепер так богато говорять. Ви чей чули також про него?

Смайс потакнув головою.

— Публика майже дуріє, мало такий банк не рознесе, щоби лиш позбути ся гроший. Виповідають богато капіталів, щоби їх умістити в новім банку для промислу і кредиту. Властителї мають нагоду поміщувати гроші дуже поплатно — сподївають ся вже в першім роцї сорок процент зиску. Лиш в обох послїдних тиждних вплинули сотки тисячів до каси. Чей зрозумієте, що там можна би щось роздобути?

Розумію.

— Річ очевидна, що робота буде тяжка. Я був там кілька разів і розглянув ся добре. Самі зелїзні двері з зелїзними штабами. Але на подвірю тихо і пусто; звідтам можна вже дістати ся до середини. Коби ви менї лиш помогли дістати ся до зелїзної каси.

вернути лад. Також відносини до патриярхату мусять бути управильнені. Правительство мусить набрати пересьвідченя, що его грецкі піддані є дійсно вірні і льояльні.

Як доносить „Austria“, правительство доси не займало ся справою дволітної служби войскової і взагалі заведене дволітної служби войскової не єсть річию найблизшої будучности та й нема бесіди, щоби дотичні предложеня вже в осінній сесиї прийшли під наради парляменту.

В справі угорскої кризи не настала ніяка зміна. Президент міністрів Векерле виїхав до Відня і конферував вчера довший час з ґубернатором австро угорского банку Алекс. Поповичем а відтак з міністром a latere ґр. Алядаром Зічим. По тій нараді був Зічі на авдиенциї у цісаря і зложив монарсі звіт о всіх справах, якими займав ся в послідних часах. Нині має бути Векерле на авдиенциї у цісаря.

Положене в Гренциї — як доносять з Атин — погіршує ся щораз більше. Предсідателі товариств промислових в Атинах і Пірею постановили вчера устроїти в дни скликаня палати послів народні віча, на котрих би ухвалено зажадати безпроволочного переведеня реформ войскових і социяльних. Комітет офіцирів і товариства студентскі мають підперти ті віча. Рівночасно постановили згадані товариства розіслати до всіх більших міст аґітаторів, щоби они довели й там до таких ухвал.

Против тих намірів орґанізують прихильники бувшого президента міністрів противний рух на провінциї. Теотокіс оголосив письмо, в котрім доказує, що єсть неможливою річию заощадити з 80 міліонів державних видатків 25 міліонів на реорґанізацию войска; значило би то зруйнувати цілу адміністрацию держави. Також не можливо єсть для Грециї затягнути позичку 200 міліонів драхм на ціли войскові. Єсть то замах на державу. Теотокіс знаходить щораз більше прихильників в містах на провінциї.

Новинки.

Львів, дня 15-го вересня 1909

— **Є. В. Цїсар** зволив вселаскавійше уділити зі своїх приватних фондів для погорільців громади Краковець яворівского повіта 3000 К запомоги.

— **Анкета в справі концесий шинкарских.** В салї нарад львівскої палати торговельної і промислової відбула ся оногди анкета в справі концесий шинкарских по вигасненю права пропінациї в 1910 р. По переведеню на той темат обширної дискусиї, ухвалено слїдуючі резолюциї: З огляду на то, що з початком 1910 р. мусить бути в повні залагоджена справа концесий шинкарских і зі взгляду на то, що шинкарем повинна бути дана можність користати із всїх законних способів для обороня своїх інтересів: 1) анкета висказує бажане, щоби Намістництво приступило з днем 1 січня 1910 р. до видаваня шинкарских концесий; 2) анкета висказує бажане, щоби полїтичні власти засягнули в кождім випадку надаваня концесиї, опінїї шинкарскої корпорациї. Рівночасно звертаєть ся анкета з усердною просьбою до Намістництва, щоби в найскоршім часї полагодило всякі подання о заложене промислових товариств шинкарских і піддержало стремлїне шинкарів до фахової орґанїзациї. 3) Анкета висказує бажане, щоби всї шинкарі, котрі докажуть, що дня 1 січня 1908 р. виковували шинкарскі концесиї. — Резолюциї ті принято з тим, аби на день 21 с. м. скликати у Львові загальне віче шинкарів.

— **До відома всім тим, що їдуть на виставу стрийску.** Цїна вступу на виставу виносить 50 с Білетів дістати можна лиш при касї. Примірник катальоґу, який можна дістати при касї коштує 50 с. Білет вступу важний лиш на один день. Пригадуємо, що коли хто до трех днїв перед виставою не замовить нічлїгу, не може мати претенсиї на приміщене. — В день отвореня вистави т. є. дня 19 вересня 1909 р. вібуде ся спільна вечера за вступом 4 К. Білети на спільну вечеру можна набути в льокали вистави з відділї інформацийнім. — Рівнож повідомляємо, що хто в призначенім речинци не надішле річий призначених на виставу т. є. до 17 вересня (пятниця), то в пізнїйшім речинци предмети ті не будуть поміщені в катальоґї, а тим самим не будуть приняті.

— **Смерть від мухи.** Староста в Подгуржи, ґр. Едвард Старженьский помер в суботу в 54 р. житя. Перед двома тиждними підчас польованя під Віднем укусила его в карк муха. Спершу ґр. Старженьский не звертав уваги на малу ранку, що почала ятрити ся. Аж коли повернув перед кількома днями до Кракова, почув в шиї легкий біль. На другий день, в четвер карк почав пухнути, проявила ся горячка і мимо переведеної операциї лїкарям не вдало ся уратувати недужого від смерти наслїдком затроєня крови.

— **Дрібні вісти.** Обовязкову науку рускої мови завела кр. Рада шкільна в II польскій ґімназиї в Станиславові. Сего року буде се зарядженє обовязувати лиш в I клясї. Учити буде о. Яків Камінський. — До Освітима вертає від кількох днїв богато селян із східної Галичини і Буковини, котрих несовістні аґенти намовили були до виїзду до Америки, а котрих американьскі власти не впустили до краю з причини браку достаточних средств до житя. — Дня 19 с. м. відбуде ся у Львові з'їзд кондукторів дорогових в справі управильненя відносин службових. Збори відбудуть ся в льокали ради повітової ул Мохнацкого ч. 4. — П. Едв. Ґункевич знайшов на сходах, ведучих до адвокатскої канцеляриї в домі при ул. Кароля Людвика ч. 5 полярес зі значною сумою. Можна відобрати на полїциї.

— **Огні.** В селї Хренові каменецкого повіта вибух дня 9 с. м. в само полудне з незвістної причини огонь і в короткім часї, бо майже до трох годин згоріло 21 господарів, а нехибно було би пішло з димом і цїле село, коли би не був наспів вахмайстер жандармериї І. Крушельницкий, котрий був саме тодї на патрули 9 км. від села Крехова далеко; его головно енерґії удало ся спинити огонь. Шкода, яку обчисляють на 28.000 К не була в більшій части обезпечена. — В Зеленій коло Грималова, де недавно тому погоріло 14 господарів, вибух дня 12 с. м. знову огонь на фільварку ґр. Пінїньского. В одній хвилї обняв огонь всї забудованя господарскі і стайнї, крім помешканя. Всьо пішло в димом. В стайнях згоріло около 50 штук худоби і величезне число безрог. Крім сего згоріли 4 стирти конюшини, солома, оріпини і всї знаряди господарскі та машини. Ратунок мимо нічної тишини, був неможливий. Шкода величезна, ще не обчислена, була в цілости обезпечена. Огонь — як здогадують ся — підложив з мести відправлений наймит, росийский дезертир. — Дня 13 с. м. о 10 год. рано заняла ся в Грималові в середмістю коло церкви стодола одного господаря і згоріла до тла. На щастє огонь удало ся спинити. Того самого дня згоріло на передмістю Грималова званім „Підлїсє“ 5 будинків господарских. Здогадують ся, що огонь в обох случаях був підложений.

— **Страшна подія.** З Любича в західних Прусах доносять: Офіцир пограничної сторожі в Любича хотів верхового коня ужити до запрягу і казав запрячи его до брички. Кінь ледви рушив з місця сполошив ся так, що розбив бричку, а втїкаючи вхопив поводами переходячу случайно улицею 3 лїтну дитину за шию, тягнув єї з цілим розгоном може яких 20 кроків, аж остаточно відорвав дитинї в очах матери голову від кадовба.

— **Нещасливі пригоди.** Розалїя Купчаківска, 18 лїтна донька зарібника при ул. Надбережній ч. 2, попарила собі кипятком цїлу ліву груди і ліве плече так сильно, що нещасливу треба аж було відставити до шпиталю. — Дня 11 с. м. утопив ся в Сянї коло Бушкович Михайло Комариницкий, ученик IV. кл. рускої ґімназиї, а тїла его й доси не віднайдено. — Недалеко стациї Нижанкович старуха Ксенька Цьмара хотїла вискочити з поїзду і зробила то так нещасливо, що зломила собі ногу; єї відставлено до шпиталю в Перемишли.

— **Приготовляючий курс ґімназияльний** до I. і II кляси основує золочівска філїя Тов. педаґоґічного в Куткорі. Зголошеня належить пересилати на руки Сидора Берези, студ. прав в Куткорі p. loco. Інтересовані мусять спішити ся, бо наука зачне ся в другій половинї вересня. Зазначуємо, що до приготовляючої кляси буде приймати ся абсольвентів сільскої школи, а до I. кл. можуть зголошувати ся також перепавші при сегорічнім вступнім іспитї. Викладна мова буде руска, але польска буде на стілько увзглядняти ся, щоб не утрудню-

---

— А колиж то має бути?

— Завтрішної ночи.

— — — — — — — — — — —

Все доси удало ся було як найлїпше та й отворене зелїзної каси не робило інжинерови ніяких незвичайних трудностий. З захланною міною придивляв ся Брукер всїм маніпуляциям свого товариша.

— А що, вже пішло? — спитав він.

— Тепер.

— Отже виймїть із середини, що лиш там знайдете. Я вам посьвічу.

І він пустив сьвітло з прислоненої лїхтарки в дїру вирізану в сталевій стїнї.

— А чорт би їх — відозвав ся Смайс і аж відскочив.

— Щож такого?

— Каса порожна.

— Порожна? То може вам так лиш привиділо ся?

— Бодай нема в ній гроший. Якісь письма, більше нїчого.

— Не говоріть дуриниць, пустіть мене, нехай я сам подивлю ся.

Брукер станув собі на місци Смайса. — Дійстно, праву кажете — замуркотів він здивований, лиш вибалушив очи на свого товариша. — Що то значить ся?

Інжинер засьміяв ся гнївливо. — А ви того не здогадуєте ся? Цїлий той банк то лиш просте обманьство а панове Вільзер і Мур очевидно запрятали вже гроші в безпечне місце і небавком самі щезнуть.

— Так гадаєте?

— А щож би? Ми хибно спекулювали.

Тамтой другий лиш закляв із злости. — Нїчого, нїчогісенько — лиш тих кілька срібних долярів в однїй скринцї! — Посьвітїть лїпше — подїлимо ся ними.

— Я вже вам їх лишу — сказав Смайс і підчас коли его товариш користав зараз з великодушного предложеня і згортав гроші, там той другий перевертав з цїкавости папери, які знайшли ся в касї. Найдовше розглядав ся в якімсь довгім а вузкім зшитку, оправленім в синій картон.

Нараз зложив его і всунув до бічної кишенї.

— А ви що сховали? — допитував ся Брукер в своїй захланности.

— То спис вкладників — відповів інжинер. — Хочу роздивити ся, чи нема між ними якого богача, у котрого труд би лїпше виплатив ся.

— Добре — то скажіть менї тодї. Станемо до спілки. Ви знаєте, де можете мене знайти.

Дуже знеохочені і розчаровані вертали оба домів. А бодай Брукер. Смайс був, видко, менше невдоволений, він кілька разів усьміхнув ся хитро сам до себе а коли вже оба були на дворі і не грозила їм нїяка небезпечність, зареготав ся таки на цїле горло.

— Ви бо до чорта так холодно на то все дивите ся! — воркотів его товариш.

— Отверто сказавши — я подивляю тих злодюгів!

— Бог би їх побив — єсть що подивляти. То була така дїдьча робота — і все надармо! — Сказавши то, подав він руку своему товаришеви і попращав ся з ним.

— Надармо? може й не зовсім — муркотів собі той під носом, ідучи до своєї домівки та зачав весело посвистувати.

(Дальше буде).

вати курсистам переходу до польских ґімназий. Приміщене знайдуть хлопці у місцевих селян. Кождий з інтересованих батьків буде мусів з'обовязати ся до мінімальної оплати на потребн курсу, яку означить ся відповідно до числа зголошених.

— **Пригода архікнязя.** З Лінца доносять: Архікнязь Йосиф Фердинанд їдучи вчера пополудни недалеко Вельс на мотоциклю, перевернув ся на дорозі, що внаслідок дощу стала ховска, і зломив собі руку в двох місцях. Архікнязь власними силами зайшов до недалекого шпиталю краєвої оборони а з відтам по тимчасовім обандажованю поїхав до Лінца, де руку остаточно зложено.

Всячина

для науки і забави.

— **Прояви молодости в старости.** Коли яке дерево зацвите в пізній осени другий раз, то се очевидно кождому дивним видає ся. Ще дивнійше мусить бути, коли й чоловік в пізній старости відмолодніє. А то й так буває. Говорять загально, що чоловік в глубокій старости сходить на дитинячий розум. Сего однак не треба уважати за прояву молодости, се єсть радше ослаблене на умі. Але бувають случаї, коли чоловік в глубокій старости відзискує таки дійстно молодечу силу і се дасть ся дуже добре порівнати з тим деревом, що цвите другий раз в пізній осени. Хоч і як то може дивним видає ся, а все-таки лікарі ствердила вже нераз такі прояви в чоловіці.

Так розповідає Гуфеланд, що очи у старого чоловіка набирають нераз молодечої сили То звістно загально, що добрі очи вже в середнім віці стають далекозорими і що треба книжку щораз дальше держати від очий, щоби можна щось прочитати, наконець треба таки таких очиць, котрі би письмо приближали. То єсть головна характеристика старости. Але бували случаї, в котрих далекозорий в старости відзискав назад такий зір, який мав за молодих літ. Один старий панок з родини славного французского лікаря дра Фоссака добачив, що у віці 87 літ не міг вже добре читати при помочи своїх пукатих очиць, котрих доси уживав; коли же їх здоймив, міг зовсім добре читати і він відзискав таку саму силу зору, яку мав за молодих літ. То само приключило ся одній старій в Аґон, котра у віці 90 літ могла нераз зовсім добре без очиць читати навіть найдрібнійше письмо, хоч перед тим уживала очиць через сорок літ і ледви при їх помочи могла добре видіти.

Подібно як зір відмолоджує ся також волосе, а навіть і зуби. Той сам лікар розповідає, що одній старій селянці в Росиї, Марії Вилянов, коли мала сто літ, випали два зуби, а на їх місце виросли нові. Він знав також одного старого чоловіка, котрому в 116 ім році жития, коли вже перед тим всі зуби були повипадали, виросло в короткім часі вісім нових. Християн Менцеліюс, лікар виборного князя бранденбурґского, пізнав був в місті Клеве старця, котрому було 120 літ, а котрий показував людем за гроші два ряди білих зубів, які єму виросли були перед двома роками. — Яка би то добра була річ, коли би то кождому чоловікови на старість відновляли ся зуби!

— **Місто з золота і срібла.** З Мехіка доносять з достовірного жерела, що там єсть місто, котрого доми збудовані із золота і срібла. Великий мур на 100 метрів довгий, ще в однім місци замикає місто, збудований також золота і срібла. То не байка. Тим містом із золота і срібла єсть Ґванахуато (Guanajuato), збудоване Ішпанцями ще в тих часах, коли они здобули були Мехіко. Єсть то найстарше місто в сій державі. Коли Ішпанці взяли ся були добувати величезні скарби золота і срібла з копалень в Ля Люц, не могли ще в тодішних часах своїми механічними способами видобути з руди більше як 65 процент срібла а прочих 35 процент і золота, який був ще в руді, лишив ся в ній ненарушений. З того величезного материялу, котрий прибирав ся так яко відпадок без вартости, побудовано опісля місто і мури, які єго окружали.

Крім того лишила ся величезна маса руди неужита на місци і з неї поробили ся цілі гори. Отже тоті гори, той мур міста і доми в нїм, в котрих поправді криють ся ще великі скарби, треба би тепер розібрати і з їх материялу теперішними ліпшими і докладнійшими способами вибирати золото і срібло. Кожду купу давного румовища, чи там відпадків руди оціняють на міліон тон а в кождій тоні, кажуть, знаходить ся що найменше за 25 корон срібла. Отже може бути, що з тих куп будуть добувати золото і срібло, але питане, чи жителі міста схотять задля непевного зиску валити свої доми

— **Добра рада.**

До банкіра приходить єго давний товариш шкільний, тепер без ніякого занятя.

— Товаришу, поможи мені!

— Кілько тобі треба? — питає банкір.

— Ні, хрань Боже, я гроший не хочу; але як мені даш якусь посаду у себе, то приму охотно.

— Добре. Але що ти умієш?

— Ну, то як до чого....

— Знаєш ся на книговодстві?

— Ні.

— Умієш бути касиєром, контористом?

— Ні.

— Щож ти умієш?

— Знаєш, я старий купець і маю досьвід, можеш зробити мене своїм дорадником, а я тобі завсїгди добре пораджу.

— Добре — каже банкір — але зробім насамперед пробу, добре?

— Чому би нї, добре.

— Порадьже мені, мій любий, як би тебе позбути ся.

Телеґрами.

Віденъ 15 вересня. Др. Векерле був нині на авдиенциї у цісаря.

Париж 15 вересня. З Орану доносять, що перед кількома днями прийшло коло Сакепарба до борби Ішпанців з Кабілями. Ішпанці потерпіли поражку і мусїли уступити ся.

Мангайм 15 вересня. „Цеппелін III." спустив ся тут нині на землю в дорозі до Франкфурту.

Атини 15 вересня. Удержує ся уперто чутка, що Теотокіс наміряє не лиш уступити з проводу партиї, але також і зложити мандат.

Ню-Йорк 15 вересня. В розмові з представителями „Associated Press" заявив Пірі знову, що він єсть одиноким чоловіком, котрий дійшов до північного бігуна. В дискусию не хоче запускати ся і подрібну дискусию відкладає на пізнїйше.

Рим 15 вересня. „Giornale d'Italia" доносить, що Везувій, котрий до якогось часу був спокійний, єсть знов чинний. По сильнім підземнім гуку дало ся учути легке трясене землї. Малі зовнїшні кратери від кількох днів проявляють незвичайну чинність.

Париж 15 вересня. Сантос Дімон на своїм літаку о одній площи названім „Лїбелля" перелетів за 5 мінут з Ст. Сір до Бю 8 кільометрів дороги. Дімон заявив, що в цїли підпираня воздушної плавби зрече ся всяких патентів на винайдений ним аероплян і віддасть свої пляни до розпорядимости кождому, хто займає ся воздухоплавством. „Лїбелля" важить разом з мотором 60 кільоґрамів.

Ціна збіжа у Львові.

дня 14 вересня:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця . .	12·50	до	12·70
Жито . . .	9·10	до	9·30
Овес . . .	7·—	до	7·30
Ячмінь пашний .	7·—	до	7·50
Ячмінь броварний .	7·50	до	8·50
Ріпак . . .	—·—	до	—·—
Льнянка . . .	—·—	до	—·—
Горох до вареня .	—·—	до	—·—
Вика . . .	—·—	до	—·—
Бобик . . .	—·—	до	—·—
Гречка . . .	—·—	до	—·—
Кукурудза нова .	—·—	до	—·—
Хміль за 56 кільо .	—·—	до	—·—
Конюшина червона .	—·—	до	—·—
Конюшина біла .	—·—	до	—·—
Конюшина шведска .	—·—	до	—·—
Тимотка . . .	—·—	до	—·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: $2^{\underline{30}}$, $5^{\underline{50}}$, 7·25. $8^{\underline{55}}$, 9·50, 1·10*), 1·30, 5·45, $8^{\underline{40}}$, $9^{\underline{50}}$.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, $2^{\underline{15}}$, 5·40, $10^{\underline{30}}$.
З Черновець: $12^{\underline{20}}$, $5^{\underline{45}}$*), 8·05, 10·20*, $2^{\underline{05}}$, 5·58, $6^{\underline{40}}$, $9^{\underline{30}}$.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, $11^{\underline{00}}$.
З Самбора: 8, 9·57, 2, $9^{\underline{00}}$.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.
З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2, 5·15, $10^{\underline{12}}$.
З Вовкова: 8·07 *), 1·19, 3·26 *), $9^{\underline{38}}$.
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків":

З Вовкова: 7·27 *), 1·01, 3·07 *), $8^{\underline{21}}$.
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 8·15, $8^{\underline{20}}$
„ $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$ 3·27, $9^{\underline{35}}$.
„ $^{1}/_{7}$ до $^{30}/_{9}$ 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ 3·27, $9^{\underline{35}}$.
З Янова:
що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 1·15, $9^{\underline{25}}$.
в неділї і р. к. сьвята: від $^{2}/_{5}$ до $^{12}/_{9}$ 10·$\underline{10}$.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 $10^{\underline{15}}$.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 $11^{\underline{45}}$.
З Винник що дня 3·44.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Начопака. (Телефона ч. 587).